

عنوان مقاله:

کاربرد اسطوره در سروده های محمد قیسی

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 13، شماره 49 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

عزت ملاابراهیمی - دانشیار زبان و ادبیات عرب دانشگاه تهران

حشمت پروین - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات عرب دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

محمد قیسی شاعر نوپرداز فلسطینی است که با استفاده از زبان سمبلیک و اسطوره ای توانسته حضوری فعال در عرصه های مقاومت این کشور داشته باشد. البته در این راه میراث کهن عربی و فرهنگ و تمدن اقوام ملل مختلف، منبع الهام شاعر بوده اند. وی افزون بر استفاده از اسطوره های بابلی، بین النهرینی و یونانی، به اسطوره های کنعانی و عربی نیز توجه وافری داشته است. نگارندگان در این پژوهش که به شیوه توصیفی تحلیلی تدوین شده است، نخست از اسطوره و خاستگاه تاریخی آن و انگیزه هایی که سبب توجه شاعران فلسطینی به اسطوره پردازی شده، به اختصار سخن به میان آورده اند. سپس انواع اسطوره های به کار رفته در شعر محمد قیسی را تبیین و تحلیل کرده اند. از یافته های تحقیق برمی آید که شاعر از هر پدیده موروثی و اسطوره ای اعم از مکانی، زمانی، انسانی و دینی برای ترسیم شور و شوق ملی، عشق به وطن و بازگشت به میهن، بهره برده و توانسته سخن گوی صادقی برای بیان آلام، آرمان ها و اندیشه های خود یا هم وطنانش در داخل و خارج از سرزمین های اشغالی فلسطین باشد.

کلمات کلیدی:

اسطوره، محمد قیسی، شعر مقاومت، فلسطین، سرزمین ویران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856510>

